

20 Νοεμβρίου 2018

«Παγκοσμιοποίηση και Ταυτότητες»: 2ο αφιέρωμα στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia





Οι Ορθόδοξοι δεν αισθανόμαστε αμηχανία ούτε αφνιδιαζόμαστε από τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης. Η οικουμενικότητα υπήρξε αυτονόητος πνευματικός μας χώρος. Η διάσταση της παγκοσμιότητας αποτελεί βασικό συστατικό της ορθοδοξίας.

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και σε συνεργασία με το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Πειραιώς «Ανθρωπιστικές σπουδές και Βιώσιμη ανάπτυξη», την Παρασκευή 16 Νοεμβρίου διοργανώθηκε μια Στρογγυλή Τράπεζα στην οποία συζητήθηκε το θέμα: «Παγκοσμιοποίηση και Ταυτότητες».

Η συζήτηση ήταν η δεύτερη που διοργανώθηκε με το ίδιο θέμα στο πλαίσιο του προγράμματος.

Στη συζήτηση συμμετείχαν ο π. Ιωάννης Παντελίδης, Θεολόγος-Οικονομολόγος, MPhil Strasburg University που μίλησε με θέμα «Παγκοσμιοποιημένες αυτοκρατορίες, χριστιανισμός & σύγχρονη παγκοσμιοποίηση», ο κ. Τριαντάφυλλος Μπολτέτσος, Δρ. Ποιμαντικής Θεολογίας και Μεθοδολογίας που ανέπτυξε το θέμα «Ο Επανευαγγελισμός, ως ανάγκη επανεύρεσης της χριστιανικής ταυτότητας» και η κα Αθηνά Τοκατλίδου, Ph.D. ΣΕΠ Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου που παρουσίασε

το θέμα «Σύντομη γνωριμία με την Τεχνητή Νοημοσύνη (Artificial Intelligence)».
Συντόνισε ο κ. Ισίδωρος Παχουνδάκης, Υπεύθυνος Εκπαίδευσης Ανθρωπιστικών Σπουδών ΕΤΟΠΑ, του Πανεπιστημίου Πειραιά.

π. Ιωάννης Παντελίδης

Ο π. Ιωάννης έκανε μια ιστορική αναφορά, ξεκινώντας από το όραμα του Μ. Αλεξάνδρου το οποίο υλοποιείται όταν με τις πετυχημένες εκστρατείες του στην Ανατολή, καταλύει το απέραντο πολυπολιτισμικό και πολυεθνικό Περσικό κράτος το οποίο και ενσωματώνει σε μια Αυτοκρατορία, όπου η μίξη και η κράση ελληνισμού και ανατολής γίνεται πλέον πραγματικότητα σε όλα τα επίπεδα.

Με τον θάνατο του Αλεξάνδρου το κράτος διαμελίζεται και δημιουργούνται τα λεγόμενα ελληνιστικά βασίλεια, ομιλείται ως επί το πλείστον η ελληνική κοινή γλώσσα, λατρεύονται ελληνικές θεότητες μαζί με θεότητες της ανατολής και της Αιγύπτου, η δε συνοίκηση πολλών και διαφορετικών εθνοτήτων είναι μια πραγματικότητα.

«Ακολουθεί η ρωμαϊκή αυτοκρατορία, όπου το ρωμαϊκό ψηφιδωτό αποτελείται από Έλληνες, Ρωμαίους, Γαλάτες, Γότθους, Μήδους, Πέρσες, Αρμένιους, Άραβες, Φοίνικες, Δάκες και Ιουδαίους που όλοι συμβάλουν με τον ένα ή άλλο τρόπο στην πολυπολιτισμικότητα της Αυτοκρατορίας σε όλα τα επίπεδα.

Η εμφάνιση του Ιησού Χριστού και η νέα πίστη που ασπάζονται χιλιάδες άνθρωποι, πληρώνοντας το τίμημα με την ζωή τους πολλές φορές, προκαλούν τριγμό.»

Με το βάπτισμα του Ελληνικού κόσμου στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες άρχισε μια αναπλαστική διεργασία που έδωσε νέα ζωτικότητα, ορμή και λάμψη στον φθίνοντα ελληνικό πολιτισμό.

Από την σύνθεση των Ελληνικών και Χριστιανικών αρχών, προχώρησε ο π. Ιωάννης, προέκυψε ολόκληρος ο σημερινός ευρωπαϊκός πολιτισμός. Ο βυζαντινός πολιτισμός θα δώσει απλόχερα τα φώτα του στους Σλάβους, στη Δύση και θα επηρεάσει τον αραβικό πολιτισμό φτάνοντας σε ένα σημείο, ο αραβικός πολιτισμός, να έχει άμεση εξάρτηση από τον βυζαντινό και αντίστροφα.

Το ελληνορωμαϊκό κράτος θα το διαδεχτεί η Οθωμανική Αυτοκρατορία η οποία θα διατηρήσει την πολυπολιτισμικότητα και την πολυεθνικότητά της βασιζόμενη στις διοικητικές δομές του Βυζαντίου.

Η Γαλλική Επανάσταση, η Ρωσική Επανάσταση, ο κομμουνισμός, ο Νίτσε και ο Μαρξ, διακηρύττουν την αυτονόμηση του ανθρώπου από τον Θεό.

Ο Ρωμαιοκαθολικισμός και ο Προτεσταντισμός αποτυγχάνουν ως μοντέλα λόγω του πουριτανισμού, του υλισμού και της απομάκρυνσης τους από την ορθή διδασκαλία της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

«Και ερχόμαστε στο σήμερα όπου η ανθρωπότητα εντάσσεται σε ένα παγκόσμιο σύστημα πολιτικής και αξιών που ελέγχει και διαμορφώνει καθολικά μέσω της ενοποιημένης παιδείας και των κατευθυνόμενων μέσων επικοινωνίας, τον άνθρωπο

και την κοινωνία ως πλανητικό άνθρωπο και πλανητική κοινωνία.»

Στην διαδικασία της παγκοσμιοποίησης, τόνισε ο π. Ιωάννης, συνέβαλαν η ταχύτατη ανάπτυξη της τεχνολογίας και κατ' εξοχήν η ηλεκτρονική επανάσταση ,η κατάρρευση ενός ολόκληρου κόσμου ιδεών και προσδοκιών και δομών στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού και οι ενέργειες και οι αποφάσεις των μεγάλων κρατών και διεθνών οργανισμών οι οποίες δείχνουν ότι η παγκοσμιοποίηση δεν είναι πλέον αυτόνομο φαινόμενο, αλλά αποτελεί πολιτική ιδεολογία και σχεδιασμό των οικονομικά δυνατών.

Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι μόνο οικονομική διαδικασία. Πρόκειται για άμεση ή έμμεση επιβολή ενός συστήματος σκέψης που αγνοεί ή και καταστρέφει τις ιδιαιτερότητες των επί μέρους λαών και ανθρώπων και παραμερίζει ή και διαλύει αξίες όπως η φιλία, η εντιμότητα, η εγκράτεια, προβάλλοντας ένα καταναλωτικό πρότυπο με αδιάκοπη επιδίωξη κέρδους υπό την επίδραση του οποίου συνθλίβονται συχνά οι ανθρώπινες σχέσεις.

Και ολοκλήρωσε:

«Οι Ορθόδοξοι δεν αισθανόμαστε αμηχανία ούτε αιφνιδιαζόμαστε από τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης. Η οικουμενικότητα υπήρξε αυτονόητος πνευματικός μας χώρος. Η διάσταση της παγκοσμιοποίησης αποτελεί βασικό συστατικό της ορθοδοξίας.

Η παγκοσμιοποίηση είναι πλέον μία διαδικασία σε εξέλιξη και καμιά δύναμη δεν φαίνεται ότι μπορεί να την αναστείλει. Ανοίγει για την ανθρωπότητα υπέροχες δυνατότητες και απροσδόκητες προοπτικές. Αλλά και συνεπιφέρει αλυσιδωτές αναταραχές και ανακατατάξεις.»

Τριαντάφυλλος Μπολτέτσος

Η κουβέντα για την ανεύρεση του χαμένου νοήματος της ταυτότητας της Εκκλησίας μας, τις πιο πολλές φορές ξεκινά από μία διάθεση κριτικής ή και αυτοκριτικής και καταλήγει συχνά-πυκνά σε μία γκρίνια ή και απογοήτευση, παρατήρησε στην έναρξη της εισήγησης του, ο κ. Μπολτέτσος.

Για να μιλήσουμε για την ταυτότητα της Εκκλησίας, για την επανεύρεση του νοήματος και της ιδιοσυγκρασίας της και εν τέλει για τον προσδοκώμενο Επανευαγγελισμό Της, πρέπει να δούμε τι είναι η Εκκλησία.

«Ξέρουμε, πως: ... «Εκκλησία είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνες». Τι σημαίνει αυτό; Τι λέει αυτό σε μένα, στον σύγχρονο άνθρωπο του 21ου αιώνα, 2000 χρόνια μετά την κήρυξη του Ευαγγελίου από τον Ιησού Χριστό τον ίδιο;

Σε αυτήν την αναζήτηση, όπως και για κάθε παρόμοια απορία, στρεφόμαστε πάντοτε στην Πρώτη Εκκλησία. Εκεί που υπήρχε η γνήσια, η πραγματική Χριστιανική Ταυτότητα.»

Ευτυχώς, συνέχισε, έχουμε τις αυθεντικές πηγές μας, που μας αποκαλύπτουν τον

τρόπο ζωής και δράσης, με τρόπο αλάθητο - καθώς έχουν πρωταγωνιστή και εγγυητή τον ίδιο τον Θεάνθρωπο - για την ζωή και την πράξη, τη θεολογία και την ορθοπραξία της Πρώτης Εκκλησίας.

Ως επανευαγγελισμό μπορούμε να ορίσουμε την προσπάθεια της Εκκλησίας να φέρει κοντά Της, με τα δικά Της μέσα, βαπτισμένους Χριστιανούς, οι οποίοι διατηρούν τον χαρακτηρισμό του Χριστιανού τυπικά, εκδηλώνοντας γενικά μία χλιαρή έως και αδιάφορη συμπεριφορά για την Εκκλησία και της ζωή Της, σε σχέση με τη δική τους ζωή.

Βέβαια, παρατήρησε ο κ. Μπολτέτσος, στην εποχή μας ανάγκη επανευαγγελισμού εμφανίζουν και πιο κοντινοί και σχετικοί με την Εκκλησία, λόγω της ελλείψεως θεολογικής παιδείας και εκκλησιαστικής κατάρτισης.

«Χρειάζονται Επίσκοποι, Αρχιερείς, διάδοχοι των Αποστόλων με όρεξη, λόγω της θυσίας και της όρεξης για εργασία που απαιτείται για τη σωτηρία πολύτιμων ψυχών.

Χρειάζεται κατόπιν γνώση του τρόπου δράσης. Και μάλιστα με επικέντρωση σε δράσεις, που θα οδηγήσουν να ζήσει ο κάθε πιστός - όχι μόνο ο αναξιοπαθής - την αγάπη και το ενδιαφέρον της Εκκλησίας. Χωρίς μείωση των αξιώσεων και χωρίς εκπτώσεις στο φρόνημα και τη θεολογία.»

Βασικό είναι ότι, χρειάζονται και αυτοί που θα υλοποιήσουν τα οράματα των πρώτων. Κατά συνέπεια, ο επανευαγγελισμός απαιτεί μορφωμένους και καταρτισμένους θεολογικά και λειτουργικά Ιερείς, με πνευματικό, όμως, και αγωνιστικό τρόπο ζωής.

Και φυσικά χρειάζονται πιστοί, που να ενδιαφέρονται για την Εκκλησία αλλά και να χαίρονται και να αγάλλονται από Αυτήν. Αλλιώς, ποιος θυσιάζει τις λιγοστές ελεύθερες ώρες του για να συμμετάσχει σε κάτι, που δεν το κατανοεί και δεν τον καλύπτει πνευματικά;

«Για τον αποτελεσματικό επανευαγγελισμό του χριστιανικού κόσμου απαιτείται η δραστηριοποίηση όλων των δυνάμεων της Ενορίας και μάλιστα του λαϊκού ανθρώπινου δυναμικού της, ως συνεργατών, κίνηση η οποία εμφανίζει πολλαπλές ωφέλειες.

Και είναι αντιληπτό, πως λέγοντας αποτελεσματικό επανευαγγελισμό εννοούμε την αναζωογόνηση της Ευχαριστιακής Σύναξης στη συνείδηση και τη ζωή όλων μας. Από εκεί ξεκινούν και εκεί καταλήγουν όλα. Στη μυστηριακή διασύνδεση του απλού πιστού με τον Τριαδικό Θεό».

Αθηνά Τοκατλίδου

Η παρουσίαση της κας Τοκατλίδου, είχε μια πρωτοτυπία, στο βαθμό αφορούσε μία σύντομη γνωριμία με την Τεχνητή Νοημοσύνη.

Λέγοντας Τεχνητή Νοημοσύνη, εννοούμε την χρησιμοποίηση των υπολογιστών, ώστε να κάνουν πράγματα, που υπό κανονικές συνθήκες, χρειάζονται ανθρώπινη

νοημοσύνη.

Έτσι παρουσίασε μια σειρά από video που παρουσίαζαν ρομποτικές εφαρμογές Τεχνητής Νοημοσύνης, προκειμένου να γίνει κατανοητό το αντικείμενο.

Ένα ευφυές σύστημα, όπως ένα ρομπότ, προσλαμβάνει πληροφορίες από τον άνθρωπο, περιλαμβάνει μία βάση γνώσης, σύμφωνα με τις πληροφορίες που λαμβάνει, όπου με την χρήση αλγορίθμων οδηγείται σε μια συμπερασματολογία και μια επικοινωνία με τον χρήστη.

Τέλος, ενδεικτικά αναφέρθηκε πως τα πεδία ερευνητικών εφαρμογών της Τεχνητής Νοημοσύνης, περιλαμβάνουν την ρομποτική, τα συστήματα υποβοήθησης απόφασης, τη μηχανική μάθηση κ.α.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την εκδήλωση μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ: